

בבא מציעא מא

המפקיד חבית אצל חבירו, וטלטלה ונשתברה,

יחדו לה הבעלים מקום	ולא יחדו לה בעלים מקום	
לצורכו - חייב, לצורכה - פטור.	לצורכו - חייב, לצורכה - פטור	מתוך ידו נשברה
	בין לצורכו בין לצורכה - פטור	משהניחה נשברה

שיוך המשנה לדעה תנאית: הא מני? רבי ישמעאל היא, דאמר לא בעינן דעת בעלים. דתניא: הגונב טלה מן העדר וסלע מן הכיס - למקום שגנב יחזיר, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר: צריך דעת בעלים.

קושי: אי רבי ישמעאל, מאי איריא לא יחדו? אפילו יחדו נמי!
תירוץ: לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא יחדו - דמקומה הוא, אלא אפילו לא יחדו, דלאו מקומה הוא - לא בעינן דעת בעלים.
קושי: אימא סיפא: יחדו לה הבעלים מקום, וטלטלה ונשברה, בין מתוך ידו בין משהניחה, לצורכו - חייב, לצורכה - פטור.

תירוץ: אתאן לרבי עקיבא, דאמר בעינן דעת בעלים!
קושי: אי רבי עקיבא מאי איריא יחדו? אפילו לא יחדו נמי!
תירוץ: לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא לא יחדו דלאו מקומה הוא, אלא אפילו יחדו נמי, דמקומה הוא - בעינן דעת בעלים.
קושי: רישא רבי ישמעאל וסיפא רבי עקיבא!
תירוץ: אין, דאמר רבי יוחנן: מאן דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא מובלנא מאניה בתריה לבי מסותא.

רבי יעקב בר אבא קמיה דרב	רבי נתן בר אבא קמיה דרב	רב ששת
שנטלה על מנת לגוזלה	שנטלה על מנת לשלוח בה יד	שואל שלא מדעת גזלן הוי
שליחות יד צריכה חסרון	שליחות יד אינה צריכה חסרון	

וכולה רבי ישמעאל היא, וסיפא שהניחה במקום שאינה מקומה.

שמות פרק כב

שומר חנם

(ו) כי יתן איש אל רעהו קסף או כלים לשומר ויגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנינים:
 (ז) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
 (ח) על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנינים לרעהו:

שומר שכר

(ט) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שיה וכל בהמה לשומר ומת או נשבר או נשבה אין ראיה:
 (י) שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם:
 (יא) ואם גנב ויגנב מעמו ישלם לבעליו:
 (יב) אם טרף וטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: פ

שליחות יד בשומר חנם	שליחות יד בשומר שכר	
חייב על שליחות יד בשומר חנם וקל וחומר לשומר שכר	שליחות יד אינה צריכה חסרון	
רבא – תיתי משואל	שליחות יד אין צריכה חסרון	דיו לבא מן הדין להיות כנידון שלא תאמר - מה שואל בבעלים פטור - אף שומר חנם ושומר שכר בבעלים פטור
למאן דאמר שליחות יד צריכה חסרון	שלא תאמר דיו לבא מן הדין להיות כנידון	לכדתניא: וקריב כעל הפית אל הארזים - לשבועה. אתה אומר לשבועה, או אינו אלא לדין? נאמרה שליחות יד למטה, ונאמרה שליחות יד למעלה, מה להלן לשבועה - אף כאן לשבועה